

РЕШЕНИЕ

№ 13815

гр. София, 04.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9537** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Д., с ЛНЧ [ЕГН], гражданка на З., срещу Решение № 13146 от 08.09.2023г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателката е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че мотивите на решението противоречат необосновано на бежанската история на лицето. Молителката имала опасения от преследване поради партийната си принадлежност и общата хуманитарна ситуация в страната. Необосновано административният орган определил същите като неоснователни, а изложената бежанска история като нелогична и непоследователна. Неправилно било прието, че не са налице предпоставките и за предоставянето на хуманитарен статут. Мотивите на обжалваното решение противоречели с приложената справка за страната. В З. нямало демократичен ред и спазване на човешките права. Следвало да се има предвид и икономическата ситуация в страната, както и възрастта на молителката. Административният орган не е изложил убедително мотиви относно ситуацията в страната на произход с оглед спазването на принципа на забрана за връщането на бежанец в страна, в която е застрашена неговата свобода или живот (принципа *non refoulement*), уреден в чл.33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951г., съответно реципиран в българското законодателство в чл.4, ал.3 от ЗУБ.

В съдебно заседание представителят на жалбоподателката, адв. П., назначена по реда на Закона за правната помощ, моли съда да отмени решението като неправилно и незаконосъобразно. Твърденията в проведеното интервю били неправилно възприети от административния орган. Цялата бежанска история била нарушена. Жалбоподателката посочила, че е била подложена на физическа принуда и насилие поради политическите си убеждения и членуването си в партията ССС. Посочва конкретна молба от лицето за получаване на международна закрила, която молба била само с превод от английски език и липсвал превод на български език (на лист 64 от делото). Посочва два случая на насилие от страна на армията спрямо жалбоподателката и нейния син. В страната имало въоръжен конфликт на политическа основа, който засягал сигурността на гражданите, поставял живота и здравето им в опасност. Жалбоподателката била в такова здравословно състояние, че не можела сама да се защити, физическото ѝ състояние не би ѝ позволило да издържи. Моли при отказ от предоставяне на бежански статут, то поне лицето да получи хуманитарен статут. В района, в който живеела жалбоподателката, имало малко питейна вода и всички храни и санитарни помощи били завземани от управляващата партия.

Допълнително в писмени бележки адв. П. обяснява какво означавало наименованието ССС - Citizens Coalition for Change – Гражданска коалиция за промяна. Подчертава, че на проведеното интервю жалбоподателката не е разбирала изцяло превода от езика шона, поради което не е могла да възпроизведе реалната ситуация. Цитира последната актуална справка за страната – от 28.12.2023г., както и данни за върлуващата в страната епидемия от холера.

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Х., в съдебно заседание моли съда да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да потвърди оспореното решение. Жалбоподателката била подала три молби за международна закрила, които били на български език, само една молба била на английски език. Молбата за международна закрила била във връзка с политически проблеми, но в интервюто жалбоподателката не могла да посочи нито идеологията на организацията, (в която членувала), нито нейните лидери, нито кога и къде се провеждали събранията, на които твърди, че присъствала. Поради това счита, че не били установени предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставянето на статут на бежанец, нито предпоставките по чл.9 от ЗУБ за предоставянето на хуманитарен статут.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба от жалбоподателката до ДАБ с искане на международна закрила от 28.10.2022г., с превод за лицето на езика шона (л.70), и с аналогична молба с превод за лицето на английски език (л.59). На 04.11.2022г. е съставен регистрационен лист (л.56-58), в който е отразено, че молителката е гражданин на З., [дата на раждане] в З., [населено място], област М., по етническа принадлежност – зимбабвийка, християнка, без образование, по професия – фермерка, владееща езици шона и английски, неомъжена, с посочен национален паспорт. Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.53).

Пред административния орган с молителката е проведено едно интервю – на 21.06.2023г. (л.28-31). На него молителката е заявила, че разбира превода, но има проблем със слуха. Служебно назначеният адвокат по реда на Закона за правната

помощ (адв.Л.) е заявила, че няма да подпише интервюто, тъй като лицето не разбира добре назначеният преводач. Това тя установила от дъщерята на г-жа Д., която присъствала в стаята. Ставало въпрос за различни диалекти на езика шона, които използвали и различни думи. Въпреки това интервюираното лице отново е уточнила, че няма проблем с диалекта, а със слуха, и че няма проблем да направи интервюто. Посочила е, че дъщеря ѝ, на име Кересенсия, живее в България от седем години. Самата молителка била гражданка на З.. Напуснала страната си на 29.08.2022г., легално, за България, със самолет през Ю. А., където получила виза (за България), защото искала да посети дъщеря си и зет си. В България дошла на 29.08.2022г. По народност била шона. Отрича проблеми в страната си заради етническата си принадлежност. Като религия принадлежала към Англиканската църква. С това също нямала проблеми, нито имала проблеми поради пола си. В З. живеела в [населено място], обл.М.. Била вдовица. Не била ходила на училище. Членувала в партията ССС, която били политическа опозиция. Името на тази партия означавало да се освободи държавата. Членува в партията от дълго време, не помни точно колко години, но били повече от десет години. Преди това била част в друга партия, но когато нейният лидер умрял, си сменила партията. Членувала само в ССС. На изричен въпрос отговаря, че името на партията означавало да се освободи държавата и хората да живеят по-добре. Имала проблеми когато се срещала с опозиционната група, тогава армията ги нападала. Дошла (в България) като посетител, но после поискала да живее тук заради политическата ситуация в страната ѝ. Не можела да се върне, тъй като като член на ССС, от другата партия ѝ казали, че ще я убият. Като дошла в България, разказала на дъщеря си и зет си как живеела в З.. Те ѝ казали да стои тук, за да живее спокойно. В З. властимащата партия хващала хората на ССС. Казвали ѝ (от другата партия), че ако е видели да отива на събрание на ССС, щели да я убият. Била бита, имала белези по краката. Когато дойдели помощи с храни, на нея не ѝ давали, тъй като подкрепяла другата партия. Не познавала хората които я заплашвали, но знаела че били от другата партия. Те също не я познавали, но знаели, че е член на ССС. Много пъти ходила на събрания със сина си. Освен посочената заплаха нямало други, но от време на време идвали до къщата ѝ и счупили прозорците ѝ. Били я когато ходела на събрание. Веднъж взели сина ѝ, цяла седмица го нямало когато се върнал бил целият в синини. Това се е случило миналата година (2022г.) Не се оплакала в полицията, защото тя нищо нямало да ѝ съдейства. Самата тя не била арестувана, съдена и осъждана. Заради тези причини не спяла и не живеела спокойно.

Интервюто е проведено с двоен превод - от български на английски и от английски на шона.

Към административната преписка е приложена справка (л.12-15), изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно обстановка в З., актуална към 24.07.2023г. В нея се посочват нередности при провеждане на последните избори (2018г.), политизиране на хранителните помощи, прекомерна употреба на сила от службите за сигурност. Правителството предприемало много малко стъпки за идентифициране и разследване на длъжностни лица, извършили нарушения на правата на човека. Имало достоверни доклади за нарушения на правата на човека от страна на престъпни групировки в конкретно посочени (два) производствени сектори. Въпреки това, правителството си сътрудничило със Службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците и други хуманитарни организации при предоставянето на закрила и помощ на бежанци, завръщащи се в страната лица и

други засегнати лица. Останалата част от справката касае икономическата обстановка в страната, която е представена като неособено добра и нестабилна.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.7-11). В него е приел, че при проведеното с кандидатката за международна закрила интервю се откриват съществени противоречия и непоследователност в твърденията ѝ относно елементите на представената от нея бежанска история. Въпреки че членувала в ССС, тя не можела да каже какво означава името на тази организация. Не можела също така да посочи лидери на тази партия, каква е нейната идеология, къде се провеждали събранията, на които твърдяла, че е ходила, не можела да каже и наименованието на „другата“ партия. Молителката не била заявила проблеми с властите, напуснала страната си легално и безпроблемно. Поради това административният орган е стигнал до извода, че представената бежанска история е недостоверна и молителката съзнателно дала неистинска информация с цел получаване на исканата международна защита. В решението е прието също, че за молителката не са налице и предпоставките за предоставянето на хуманитарен статут. Лицето не било изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, в страната не било налице и безогледно насилие поради въоръжен конфликт или неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки. За молителката липсвали предпоставките за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ. Поради семейното ѝ положение – неомъжена, и поради това, че не била посочила член от семейството и да има предоставена закрила в Република България. При тези мотиви административният орган е отказал предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут на М. Д..

В хода на съдебното производство е представена втора справка на ДАБ за ситуацията в страната на произход (л.108-111, също 155-161), актуална към 28.12.2023г. В частта си относно общото положение в страната и актуалната обстановка тя съвпада практически изцяло с цитираната по-горе справка. В част 3. - „Спазване на правата на човека“, е посочено че са налице „ достоверни доклади“ за значителни проблеми, включващи незаконни и произволни убийства и изтезания, нечовешко или унижително отношение или наказания от страна на правителството, незаконно задържане, политически затворници, произволна или незаконна намеса в личния живот, сериозни проблеми с независимостта на съдебната система, сериозни правителствени ограничения на свободата на словото, на мирните събрания и на свободата на сдружаване, на свободата на движение, липса на разследвания за такива нарушения, извършени от представители на държавата. Справка съдържа и отделна част 4. за отношението на официалните власти към членовете на опозиционната партия ССС. В нея се казва, че В. съд в Х. забранил на членовете на тази партия да участват в предстоящите частични избори. Посочват се сериозни вътрешни неуредици в самата партия, спорове между ръководството на партията и представящия се като неин временен генерален секретар, когото ръководството наричало измамник, като това довело и до спорове кои лица могат да се кандидатираат на въпросните частични избори и с чие одобрение от страна на партията. Анализатори смятали, че управляващата партия (ZANU-PF) искала да премахне ограничението от два президентски мандата и да позволи на президента на З. да затвърди контрола си над нацията, както и че партията използва съдилищата за да заглуши депутатите от опозицията и несъгласните – твърдение, което управляващите категорично отричали.

Президентът на ССС твърди, че е имало кампания за сплашване срещу членовете на неговата партия.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателката са представени нови доказателства (л.162-200): черно-бели снимки (л.162-164), за които тя твърди, че са снимки на крака ѝ със синини по него, и на къщата ѝ в З. със счупени прозорци; извадки от медиите (л.165-174), с цитирани в тях очаквания за репресии и насилие на предстоящите избори през август 2023г.; документ (л.175-176) от Гражданска коалиция за промяна (ССС), според който М. Д. била политически активист и жертва на политическо преследване поради нейната принадлежност, членство и активна роля в партията, М. Д. била верен член на партията и лидер на местното сдружение, била претърпяла екстремно политическо насилие, което довело до измъчването ѝ в ръцете на агенти на държавната сигурност, вътрешното преместване не би се оказало ефективно, тъй като агентите щели да я открият; данни от пресата за острата липса на чиста вода в столицата (л.177 и сл., 193 и сл.), довела и до епидемия от холера, като освен столицата Х. са посочени и други градове, но не и този (гр.Русапe), в който живеела жалбоподателката; сведение (л.198) за член на ССС, който бил убит с камъни при извършено насилие в столицата Х., за предизвикването на което се подозират предполагаеми активисти на управляващата партия.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено на чужденката на 21.09.2023г., жалбата е подадена чрез административния орган на 03.10.2023г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт, поради което съдът дължи произнасяне по същество.

Съдът намира, че разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, с изключение на отказа на основание чл.9, ал.8 от ЗУБ.

В административното производство пред ДАБ и при постановяване на решението и връчването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Решението е издадено от компетентен орган съгласно чл.48, ал.1 ,т.1 от ЗУБ - Председателя на ДАБ. Спазена е предвидената в закона форма, актът съдържа всички изискуеми реквизити. Т. международна закрила лице е своевременно информирано още при започването на производството за правата му, писмено му е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молбите за закрила.

При съставянето на регистрационния лист, при провеждане на интервюто и при връчване на оспореното решение, е бил назначен преводач от разбираем за лицето език. В това отношение съдът не споделя доводите на защитата на жалбоподателката, че молбата ѝ за закрила била подадена на английски език. Действително молба на английски е подадена на 04.11.2022г (л.59). Първо обаче, молителката, макар и в малка степен, владее английски - така е заявила самата тя при съставянето на регистрационния лист. Второ, въпросната молба е с елементарно съдържание – „международна закрила“. Трето, тази молба е предхождана от напълно аналогична, със същото съдържание молба - „международна закрила“, подадена на 28.10.2022г., текстът на която е бил преведен от родният на молителката език шона. Що се отнася до превода на проведеното интервю - същият действително е минавал през английски (български – английски - шона). На интервюто обаче е присъствала дъщерята на молителката, която е гражданин на Великобритания, видно от документ за

самоличност (л.33-34). Освен това, дори действително да е имало разлика между думите, използвани в различните диалекти на езика шона, то тя не е била от такова естество, че молителката да не разбира смисъла на зададените въпроси. Самата тя неколkokратно и изрично е заявила, че няма проблеми с превода, а проблеми със слуха, и интервюто може да продължи.

С писмо (л.45) е поискано становище от ДАНС и е получено такова (л.41), с което ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила.

Съдът счита, следното по конкретните оплаквания, изложени в жалбата:

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че „мотивите на решението противоречат необосновано на бежанската история“, че бежанската история била „нарушена“. Административният орган е разгледал подробно бежанската история, като в решението си е цитирал почти изцяло всички факти и обстоятелства, които е заявила молителката на проведеното интервю. Приел е обаче, че същите не дават основание за предоставяне на бежански статут, като непопадащи в нито една от хипотезите на чл.8, ал.1 от ЗУБ, че бежанската история е нелогична и непоследователна, което съдът обсъжда по същество по-долу. По отношение на хуманитарния статут, обратно на изложеното в жалбата, административният орган е обсъдил заявените от молителката обстоятелства, но е приел, че същите или са неоснователни и недоказани, или поначало не попадат в хипотезите на хуманитарната закрила по чл.9 от ЗУБ.

По приложението на материалния закон и съответствие с целта му, съдът намира следното:

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ Р.България предоставя статут на бежанец на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Законното определение за понятието „преследване“ е дадено в чл.8, ал.4 и ал.5 на ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, отказ на съдебна защита, непропорционално или дискриминационно наказателно преследване или наказания. Необходимо е преследването да е характерно не изобщо за страната, а да е било насочено към конкретното лице, търсецо международна закрила. Поради това, изложеното в бежанската история следва да се преценява конкретно и индивидуално.

В контекста на казаното по-горе, съдът намира, че представената бежанска история на молителката не обосновава предоставянето на бежански статут. Самата тя признава, че причините да напусне страната си не са свързани с търсенето на международна закрила, а желанието да се види с дъщеря си и със зет си, които живеят в България. Едва тук, в България, тя решила да потърси закрила заради политическата ситуация в З., и то по идея на дъщеря

й и зет й („те ми казаха ... за потърся закрила“). Затова съдът споделя казаното и в оспореното решение, че молителката вероятно желае да продължи и узакони престоя при дъщеря си. Самата молителка отрича да е имала проблеми заради етническата или религиозната си принадлежност, както и заради пола си. Причините били политически – членството ѝ в ССС. Съдът обаче намира, че в тази си част бежанската история наистина, както е приел и административният орган, е непоследователна и нелогична. Нелогично изглежда жалбоподателката да не може да обясни практически нищо, (като изключим твърде общото „да се освободи държавата и хората да живеят по-добре“), за целите и програмата на тази партия, както и че не знае името на „другата“, управляващата партия, въпреки че била „част от другата партия“, но я „сменила“, когато нейният лидер – без да посочва име, умрял. Нелогично изглежда жалбоподателката да не може да обясни дори значението на абривиатурата на нейната ССС. При това при положение, че била активист на тази партия (поне според представеното в съдебното производство удостоверение, цитирано по-горе, както и че по нейни думи членувала в партия „от много време“, „повече от десет години“). Също, че не може да посочи конкретно време и място на провеждане на събранията на партията, на които твърди, че е присъствала. Заради всичко по-горе съдът не кредитира бежанската история и в частта ѝ, в която молителката твърди, че била заплашвана и бита от непознати лица, както и два пъти от представители на армията, както и в частта относно такива действия спрямо сина ѝ. Що се отнася до представените в съдебното производство черно-бели снимки на причинени синини - съдът намира че от тях поначало не може да се направи категоричен извод за това какво точно изобразяват, още повече, че от тях не става ясно на кое лице са направени и в кой точно момент. Същото важи и относно представените снимки на къща със счупени прозорци. Съдът не кредитира и цитираното удостоверение от ССС. От него не става ясно въз основа на какви данни централа на партията (в столицата Х.) удостоверява, че лицето е било „жертва на политическо преследване“ и „екстремно политическо насилие“, както и „измъчване от ръцете на агенти на държавната сигурност“ – нещо, което самата молителка изобщо не твърди, при това в друго населено място (гр.Русапе), кога и къде точно е станало това. Молбата, съдържаща се в удостоверението, да се помогне на М. Д., навява на основателни съмнения, че удостоверението е изготвено за нуждите на бежанската процедура. Косвено в подкрепа на всичко казано по-горе е и фактът, че молителката е напуснала легално и безпроблемно страната си. Същото важи и за обстоятелството, че, по собствените ѝ думи, молителката не се е оплакала в полицията. Що се отнася до това, че молителката била лишавана от помощи при разпределението им от страна на представители на управляващата партия, това действително е вероятно с оглед представените в съдебното производство извадки от публикации в медиите („политизиране на хранителните помощи“). Сам по себе си този факт обаче не попада в хипотезите на чл.8, ал.1 от ЗУБ. Косвено, крайният извод на решението в тази му част се подкрепя и от обстоятелствата, че молителката изтъква като основания за търсената закрила още и лошата икономическа ситуация в страната, което предполага, че е по-скоро икономически мигрант (както е

приел и административният орган), също и напредналата си възраст и недобро здравословно състояние, също все обстоятелства извън обхвата на чл.8, ал.1 от ЗУБ. В., последните молителката не изтъква още на проведеното интервю, а едва пред съда, след представяне на справката, съдържаща информация за такива проблеми.

С оглед казаното съдът намира, че правилно в оспореното решение административният орган е приел, че не са налице предпоставките по чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Относно отказа за предоставяне на хуманитарен статут, съдът намира, че оспореното решение е правилно и в тази си част и е в съответствие със закона – хипотезите по чл.9, ал.1-6 от ЗУБ.

Съгласно чл.9, ал.1 ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Самата молителка не излага конкретни твърдения в тази насока. За такива не могат да се приемат хипотетичните заплахи, дори действително да е имало такива, на неизвестни лица от другата партия, нито от твърденията, изложени в издаденото от централата на ССС удостоверение. Поначало, съдейки от информацията, изложена в представените извадки от медиите, не може да се направи извод, за такива действия спрямо представители на опозиционната партия (споменава се само един случай, и то не в града на молителката, а в столицата Х.). От представените две справки за страната става ясно, че в нея поначало не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, още по-малко пък на територията на цялата страна, съответно не е налице безогледно насилие, което да застрашава живота или личността на молителката. Действително в справките са посочени притеснителни обстоятелства като проблеми при провеждането на изборите, насилие в някои производствени сектори, ограничения на свободата на словото, на сдружаване, на мирните събирания, нарушаване на правата на политическите затворници, насилие над политически активисти от опозиционната партия и т.н. Съдът намира обаче, че изброените нарушения не засягат пряко и конкретно молителката. Не са налице също основанията за хуманитарна закрила по чл.9, ал.6 от ЗУБ – молителката не е членна семейство на чужденец с предоставен такъв статут от Р.България.

С оглед казаното, съдът намира, че административният орган правилно е приел, че не са налице условията и е отказал и предоставянето на хуманитарен статут на основанията на чл.9, от ал.1 до ал.6 от ЗУБ.

Предвид обаче изтъкнатите от молителката обстоятелства едва в хода на съдебното производство и след представянето справка за страната, съдържаща информация за проблеми като липсата на питейна вода и разпространението на епидемия от холера, от друга страна напредналата ѝ възраст и здравословно състояние на молителката и данните за „политизиране на хранителните помощи“ съдът намери, че в решението не е

изследвана и съответно не е обосновано отхвърлена опасността живота и здравето на жалбоподателката в контекста на тези обстоятелства в хипотезата на чл.9, ал.8 от ЗУБ. Изключването на други хуманитарни причини за жалбоподателката не се явява мотивирано в решението. Ответникът единствено е посочил, че посочените лични мотиви на молителката за желанието ѝ да посети дъщеря си в Република България, която се е установила със съпруга си в тази страна, не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл.9, ал.8 от ЗУБ, което по принцип е така, но в случая не държи сметка за допълнително наведените в хода на съдебното производство причини. Освен това органът е длъжен да изследва всички факти и обстоятелства за ситуацията в страната на произход и за положението на молителката, за да изключи извода, че връщането в тази страна би представлявало сериозен риск за нейния живот и здраве. Съгласно разпоредбата на чл.142, ал.2 от АПК установяването на нови факти и обстоятелства от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания, като в случая тази преценка за наведените факти и обстоятелства, следва да се направи от орган, разглеждащ молбата за закрила.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на Председателя на ДАБ е незаконосъобразно в частта на произнасяне по хуманитарния статут, конкретно на основание чл.9, ал.8 от ЗУБ и следва да се отмени. Преписката следва се върне за ново произнасяне по молбата за закрила на жалбоподателката в тази част относно хуманитарния статут на това конкретно основание, като се съобрази актуалната обстановка в страната на произход, конкретно за опасността от холера и кризата с питейна вода, държавата справя ли се с това, като се вземе предвид и наведеното от жалбоподателката, и всичко това се прецени в контекста на чл.9, ал.8 от ЗУБ.

В частта, в която на жалбоподателката е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл.9, ал.1-6 решението е законосъобразно, а жалбата следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл.85, ал.1 от ЗУБ и чл. 172 и чл.173 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 13146/08.09.2023г.на Председателя на ДАБ в частта му, в която е отказано предоставяне на М. Д., с ЛНЧ [ЕГН], гражданка на З., хуманитарен статут, на основание ч.9, ал.8 от ЗУБ и ИЗПРАЩА преписката на Председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут, на основание чл.9, ал.8 от ЗУБ при спазване на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на М. Д., с ЛНЧ [ЕГН], гражданка на З., срещу Решение № 13146/08.09.2023г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателката е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут на основанията по чл.9, ал.1-6 от ЗУБ.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ